

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/45/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122333119
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovič
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6122333119.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovič a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiány Pastierikovej v právnej veci žalobcu: LC Slovaktrans s.r.o., Svetozára Hurbana Vajanského 5608, 071 01 Michalovce, IČO: 36 570 630, zast. JUDr. Slavomír Kučmáš, advokát, Plynárska 1, 071 01 Michalovce, proti žalovanému: Chemko, a. s. Slovakia, Vajnorská 100/B, Bratislava 831 04, IČO: 36 210 625, o zaplatenie 22.106,63 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava III č.k. B2-25Cb/168/2022-108 zo dňa 21. novembra 2023, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Mestského súdu Bratislava III č.k. B2-25Cb/168/2022-108 zo dňa 21. novembra 2023 potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 9.746,63 eur a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 12.360,- eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. II. výrokom žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní doručeným súdu dňa 20.5.2022 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 22.106,63 eur titulom neuhradenia vyčísleného úroku z omeškania v sume 9.746,63 eur a titulom paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 12.360,- eur (309 x 40,- eur). Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 273 ods. 1, § 365, § 369 ods. 1, 2, § 369c ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), § 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z.

3. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalobou uplatnený nárok v súlade s vykonanými dôkazmi ako aj citovanými zákonnými a zmluvnými ustanoveniami a dospel k záveru, že tento je skutkovo i právne v celom rozsahu opodstatnený. Medzi sporovými stranami došlo k platnému uzavretiu samostatných zmlúv o preprave, ktorú skutočnosť mal súd preukázanú listinnými dôkazmi, pričom samotné sporové strany existenciu týchto zmlúv nerozporovali. Žalovaný v konaní nenamietal výšku vyčísleného úroku z omeškania. Nakoľko jeho výšku mali zmluvné strany v zmluve dohodnutú, resp. určenú, žalovaný vyčíslenú výšku úroku z omeškania ani nespochyboval, súd mal túto časť žalovaného nároku za nepochybnú a preukázanú.

Žalovaný namietal iba uplatňovanú výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, na ktorú má žalobca nárok iba vo výške 40,- eur za jednu vyčíslenú pohľadávku (vyčíslený úrok z omeškania) a nie za každú vystavenú faktúru.

Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že žalovaný bol so splnením peňažného záväzku v omeškaní, preto žalobcovi vzniklo právo požadovať úrok z omeškania. Nakoľko je žalovaný v omeškaní, popri úroku z omeškania mu vznikol aj nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 12.360,- eur, a to za každú omeškanú faktúru samostatne. V konaní nebolo preukázané, a žalovaný to ani netvrdil, že žalobca cenu poskytnutej služby účelovo delil a účtoval viacerými faktúrami.

4. K problematike priznávania paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky súd poukázal na aktuálnu judikatúru Súdneho dvora:

„1. Článok 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/ES zo 16. februára o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách sa má vykladať v tom zmysle, že: minimálna paušálna suma vo výške 40 eur ako náhrada nákladov veriteľa na vymáhanie vzniknutých v dôsledku oneskorenej platby dlžníka je splatná za každú obchodnú transakciu nezaplatenú po termíne splatnosti a uvedenú na faktúre, vrátane prípadu, keď je táto faktúra spomedzi ďalších faktúr predmetom jednej administratívnej sťažnosti alebo žaloby.“ (rozsudok Súdneho dvora z 20.10.2022 vo veci C-585/20)

„29. Vzhľadom na vyššie uvedené treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 smernice 2011/7 v spojení s článkom 3 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že ak jedna a tá istá zmluva upravuje opakujúce sa dodávanie tovaru alebo poskytovanie služieb, pričom sa za každé dodanie alebo poskytnutie musí zaplatiť v stanovenej lehote, veriteľovi prináleží za každú oneskorenú platbu suma 40 eur ako minimálna paušálna náhrada nákladov na vymáhanie.“ (rozsudok Súdneho dvora vo veci C-370/21 z 1.12.2022)

5. Ďalej súd uviedol, že rovnaký právny názor je aj súčasťou rozhodovacej praxe najvyššieho súdu ako súdu dovolacieho, a to konkrétne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2022 sp. zn. 2Obdo/59/2021, ktorým bola nastolená právna otázka vyriešená, a to dokonca ustálené, keď najvyšší súd svoj právny názor k právnej otázke (odpoveď na to ako má byť právna otázka riešená) publikoval v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (I. ÚS 115/2020) č. 1/2023 pod poradovým č. 11.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže v konaní mal plný úspech vo veci žalobca, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný

z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom nesprávne právne posúdil skutočnosť, že v prípade, ak si veriteľ voči žalovanému nárokuje jednou žalobou viacero pohľadávok a ich príslušenstvo, má veriteľ nárok na paušálnu náhradu nákladov vo výške 40 eur za každú uplatnenú pohľadávku zvlášť. Podľa právneho názoru žalovaného uvedeného v tomto súdnom konaní veriteľovi prislúcha nárok vo výške 40 eur dokopy za všetky uplatnené pohľadávky. Svoj právny názor oprel aj o rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/52/2020 zo dňa 05.08.2020. Výšku uplatnenej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v tomto prípade považoval za neadekvátnu k pomere ku skutočným (možným) nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky, pričom táto výška náhrady je podľa názoru žalovaného v rozpore s cieľmi Smernice EÚ č. 2011/7/EU, nakoľko zámerom žalobcu nie je náhrada jeho nákladov na vymáhanie svojich pohľadávok, ale získanie značného majetkového prospechu na úkor žalovaného (celkovo si žalobca v tomto a v ďalších súvisiacich konaniach uplatnil len z titulu paušálnych náhrad nákladov sumu v celkovej výške 35.080,- eur). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného vyslovil názor, že rozsudok prvoinštančného súdu je vecne správny, a taktiež je daná správnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu, a preto nie je dôvodný odvolací dôvod uvedený žalovaným.

Mal za to, že argumentácia žalovaného v podanom odvolaní je v celom rozsahu neopodstatnená, bez právneho základu a napokon aj v rozpore s aktuálnou judikatúrou súdov Slovenskej republiky.

Poukázal na to, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/52/2020 zo dňa 05.08.2020, o ktorý žalovaný opiera svoju argumentáciu, bol na základe dovolania dovolateľa v časti jeho výroku II. zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/59/2021 zo dňa 30.11.2022. V bode 78. odôvodnenia tohto uznesenia Najvyšší súd SR jasne uvádza, že veriteľovi prináleží nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky za každú uplatnenú faktúru, a to aj v prípade, ak je viacero faktúr predmetom jedného súdneho konania „Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené právne závery konštatuje, že správne zodpovedanie dovolateľom nastolenej právnej otázky je také, že „Veriteľ má nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 Nariadenia Vlády SR č. 21/2013 Z .z. vo výške 40,- Eur za každú pohľadávku, ktorá je predmetom samostatnej faktúry, a to aj v takom prípade, kedy si pohľadávky uplatňuje spoločne v jednom súdnom konaní“.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v celom rozsahu v súlade s platnou právnou úpravou a aktuálnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Na základe vyššie žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

9. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

10. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP oznámený na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolací dôvod nebol naplnený a napadnutý rozsudok č.k. 22Cb/113/2019-530 zo dňa 09.09.2020 je potrebné potvrdiť ako vecne správny.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku Mestského súdu Bratislava III č.k. B2-25Cb/168/2022-108 zo dňa 21. novembra 2023, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Na zdôraznenie správnosti napádaného rozhodnutia uvádza odvolací súd nasledovné:

14. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. výrokom žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 9.746,63 eur a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 12.360,- eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a II. výrokom žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že žalovaný bol so splnením peňažného záväzku v omeškaní, preto žalobcovi vzniklo právo požadovať úrok z omeškania. Nakoľko je žalovaný v omeškaní, popri úroku z omeškania mu vznikol aj nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 12.360,- eur, a to za každú omeškanú faktúru samostatne. Žalovaný s týmto záverom nesúhlasil a podal proti rozsudku odvolanie namietajúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

15. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že nakoľko je žalovaný v omeškaní, popri úroku z omeškania mu vznikol aj nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 12.360,- eur, a to za každú omeškanú faktúru samostatne. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobcovi priznal paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,- eur za každú omeškanú faktúru samostatne. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou dovolateľa,

že veriteľovi prislúcha nárok vo výške 40 eur dokopy za všetky uplatnené pohľadávky. Odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na body 20. a 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých súd prvej inštancie k problematike priznávania paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky poukázal na aktuálnu judikatúru Súdneho dvora, ako aj rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR ako súdu dovolacieho, a to konkrétne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2022 sp. zn. 2Obdo/59/2021, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (I. ÚS 115/2020) č. 1/2023 pod poradovým č. 11. Dovolací súd dospel pri riešení položených právnych otázok k nasledovnému:

„Veriteľ má nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 Nariadenia Vlády SR č. 21/2013 Z. z. vo výške 40,- Eur za každú pohľadávku, ktorá je predmetom samostatnej faktúry, a to aj v takom prípade, kedy si pohľadávky uplatňuje spoločne v jednom súdnom konaní. Musí však ísť o platby uskutočnené, ako odplaty za obchodné transakcie, resp. transakcie medzi podnikmi alebo medzi podnikmi a orgánmi verejnej moci, ktoré vedú k dodávke tovaru alebo k poskytnutiu služieb za odplatu (čl. 1 ods. 2 a čl. 2 bod 1 Smernice 2011/7/EÚ). Týmto vymedzením sú konajúce súdy viazané, a preto pri rozhodovaní o nároku na paušálnu náhradu nákladov v zmysle § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka musia skúmať súvislosť medzi každou obchodnou transakciou smerujúcou k dodávke tovaru alebo k poskytnutiu služieb za odplatu a faktúrou nezaplatenou v termíne splatnosti, prípadne výzvou na zaplatenie za obchodnú transakciu.

Výška náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka je určená paušálne a nezávisí na dĺžke omeškania s úhradou pohľadávky, ani na výške pohľadávky. Táto náhrada je splatná automaticky po uplynutí lehoty splatnosti pohľadávky.“

16. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že argumentácia žalovaného v podanom odvolaní je v celom rozsahu neopodstatnená, bez právneho základu a aj v rozpore s aktuálnou judikatúrou súdov Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie sa s argumentáciou žalovaného dostatočne vysporiadal a v bode 22. dodal, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/52/2020 zo dňa 05.08.2020, o ktorý žalovaný opiera svoju argumentáciu bol vyššie uvedeným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/59/2021 zo dňa 30.11.2022 zrušený.

17. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

18. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že napadnutý rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, pričom súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Nakoľko nebol naplnený odvolací dôvod, odvolací súd napadnutý rozsudok Mestského súdu Bratislava III č.k. B2-25Cb/168/2022-108 zo dňa 21. novembra 2023 v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).